

Ogłoszenia parafialne

- Trwamy w adwentowym oczekiwaniu na Święta Bożego Narodzenia. Zapraszamy na rołaty, które odprawiamy codziennie o godz. 6.30 oraz na adwentowe niespory zwane lucenariami w soboty o godz. 17.30. W sposób szczególny zapraszamy także na rołaty „dla zabieganych” – odprawiamy je w piątki o 20.00.
- W kancelarii, zakrystii oraz kiosku można otrzymać poświęcony opłatek wigilijny. Zachęcamy również do wsparcia „Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom” przez zakup świecy Caritasu. Są one dostępne w naszym kiosku parafialnym, w którym można nabyć także prasę katolicką. Polecamy szczególnie najnowszy numer Gościa Niedzielnego.
- W poniedziałek 8 grudnia w kalendarzu liturgicznym obchodzimy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Zapraszamy na dodatkową Mszę św. o godz. 9.00 oraz na Mszę św. w godzinie łaski o 12.00.
- Rodziców dzieci przygotowujących się do I Komunii Św. zapraszamy we Wtorek 9 grudnia na Mszę św. o godz. 18.00. Po Mszy św. o 18.45 odbędzie się spotkanie formacyjne w kościele.
- W najbliższy czwartek 11 grudnia o godz. 8.00 odprawimy Mszę św. zbiorową za zmarłych.
- W przyszłą niedzielę młodzież z duszpasterstwa „Lux Cordis” będzie rozprawiała własnoręcznie wykonane pierniki. Ofiary zebrane w ten sposób zasilą budżet Duszpasterstwa Młodzieży.
- Także w przyszłą niedzielę rozpoczniemy rekolekcje adwentowe. Nauki będzie głosił salwatorianin ks. Piotr Stawarz z Centrum Formacji Duchowej z Krakowa. Plan podamy za tydzień.
- Przypominamy, iż trwają zapisy na wizytę duszpasterską, czyli kolędę. Ze względów logistycznych proszę to uczynić do 21 grudnia. Zapraszamy do wyrażenia woli wspólnej modlitwy i spotkania z kapłanem w swoim mieszkaniu. Kolędę w domach rozpoczniemy od 27 grudnia.

Droga do dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

Droga do dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny była długa i stopniowa. Choć Kościół od pierwszych wieków widział w Maryi „nową Ewę”, całkowicie czystą i oddaną Bogu, dopiero z czasem dojrzało przekonanie, że Jej wolność od grzechu sięga samego początku istnienia, pierwszej chwili poczęcia. Na Zachodzie, święto Poczęcia Maryi pojawiło się już w średniowieczu, a w XV wieku, pod wpływem decyzji Soboru w Bazylei i rosnącej pobożności wiernych, rozprzestrzeniło się w całym chrześcijaństwie. Wielcy teologowie, oraz zwłaszcza franciszkanie, bronili nauki o Niepokalanym Poczęciu, a papież Sykstus IV w latach 1476–1483 zatwierdził specjalną Mszę i Officium na to święto oraz potępił twierdzenia, jakoby jego obchodzenie było błędem czy herezją. Choć Kościół nie wypowiadał się jeszcze definitywnie, kierunek nauczania był coraz wyraźniejszy.

W XVI wieku Sobór Trydencki, ogłaszając naukę o grzechu pierworodnym, zastrzegł jednocześnie, że nie dotyczy ona Najświętszej Maryi Panny, potwierdzając tym samym wyjątkowe miejsce Matki Bożej w historii zbawienia. W kolejnych stuleciach Kościół odrzucał błędne opinie Bajusa i jansenistów, którzy odmawiali Maryi wolności od grzechu. Natomiast papież Aleksander VII w bulli „Sollicitudo Omnium Ecclesiarum” z 1661 roku, potwierdził, że wierni od dawna czczą Maryję, jako zachowaną od grzechu pierworodnego: „od pierwszej chwili połączenia duszy z ciałem”. Pobożność i liturgia Kościoła coraz mocniej podkreślały ten przywilej. W 1708 roku Klemens XI uczynił 8 grudnia świętem obowiązującym w całym Kościele, a w XIX wieku próśby o uroczystą definicję dogmatu napływały z całego świata.

Owocem tego wielowiekowego dojrzwania była bulla „Ineffabilis Deus”, podczas której, 8 grudnia 1854 roku, papież Pius IX uroczystie ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu NMP. Papież stwierdził, że Maryja „od pierwszej chwili swego poczęcia została- mocą szczególnej łaski Boga i przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa- zachowana od wszelkiej zmazy grzechu pierworodnego”. Dogmat ten stał się potwierdzeniem wiary Kościoła, który od wieków wielił Maryję jako Tę, która w sposób jedyny i wyjątkowy została przygotowana na przyjęcie Zbawiciela.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, ks. Marek Płaza, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Michał Milczewski, Asia Boczon, Zuzia Goluńska, Zuzanna Kuklińska, Julia Piotrowska, Katarzyna Starosta, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr10 (398) /2025 7 grudnia 2025 r.

II Niedziela Adwentu

Młodzi o Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia mówi o Janie Chrzcicielu, który zapowiada nadchodzące Królestwo Niebieskie, oraz wzywa do aktywnego nawrócenia. Jest to przekaz bardzo „adwentowy” – jest to przecież czas oczekiwania na nadejście Zbawiciela. Ten fragment przypomina mi, że przyście Pana Jezusa nie jest jakąś abstrakcją, czy czymś położonym w bliżej nieokreślonej przyszłości, którą nie trzeba się na razie trudzić, ale wręcz przeciwnie - jest sprawą aktualną i zachęcającą mnie, by podjąć ją już teraz, aby moja wiara przynosiła owoc. Łatwą pokusą życia studenckiego, z którą również się zmagam, to pewne nastawienie życiowe, które mówi: „Najpierw zajmę się swoimi osiągnięciami akademickimi, swoimi pasjami, potem poimprezuję i dopiero, jak moje życie ustabilizuje się, znajdę czas na Pana Boga”. Łatwo tu również o pewną formę duchowego lenistwa – wystarczy pójść do kościoła „od biedy”, a reszta się jako ułoży. Jednak dzisiejsza Ewangelia wzywa mnie do czegoś innego – przypomina, że wiara to nie pusty, zewnętrzny akt, ale postawa serca. I ważne, by podkreślić, że ta postawa serca nie ma być moim swoistym perfekcjonizmem duchowym, gdzie nie ma miejsca na upadek, zły czas, czy zwątpienie, ale ma być właśnie zawierzeniem się Bogu, w często wadliwej codzienności, najbardziej jak potrafię. A jako że Adwent nie jest czasem trwogi, lecz nadziei i pokoju, staram się wzbudzić w sobie nadzieję, że mimo codziennych trudności – czy to związanych z uczełnią, pracą, zdrowiem, relacjami z innymi, czy też wiarą – Bóg jest ze mną i szuka mnie w mojej niedoskonałości. I właśnie taka wiara – nie „powierzchnowa”, ale też nie idealna, tylko ludzka – jest Mu potrzebna, by przynosiła owoc i zbliżała mnie do rzeczywistości Królestwa Bożego.

mm

WSPÓLNY MIANOWNIK

Zapowiedź Mesjasza

I czytanie: W pierwszym czytaniu prorocstwo Izajasza ukazuje Mesjasza, który wyrośnie z „pnia Jessego”, to znaczy, że będzie potomkiem Dawida. Dla ludzi Starego Testamentu jest to zapowiedź jednego z przyszłych władców Izraela. Będzie on obdarowany przez Boga szczególnymi przymiotami zarówno umysłu – mądrość, rozum, męstwo – jak i serca: bojaźń Boża, sprawiedliwość. Korzystając z tych darów Bożych, okaże się on ideałem rządzącego, który zaprowadzi sprawiedliwość, będącą podstawą upragnionego pokoju. Według pisarzy natchnionych Nowego Testamentu nie ulega wątpliwości, że ródzka z pnia Jessego to Mesjasz.

Psalm: Psalm responsoryjny nawiązuje w swojej treści do faktu, że wraz z przybyciem Pana – chodzi o Mesjasza – zakwitnie pokój i sprawiedliwość obejmująca wszystkich, aż po krańce ziemi.

II czytanie: Od św. Pawła dowiadujemy się, że historia Starego i Nowego Testamentu uzupełnia się. Okazuje się, że wszystko zostało napisane z myślą o ludziach, którzy będą żyli u kresu traktatem wychowawczym przeznaczonym do wykorzystania przez kolejne pokolenia. czasów. Dlatego Paweł nawołuje do życia w zgodzie, nie tylko z otoczeniem, ale do szacunku wobec każdego człowieka: wspieranie słabych, cierpliwe, pełne miłości przychodzenie z pomocą potrzebującym, udzielanie im prawdziwej wiedzy Bożej. A wszystko po to, aby pomnażać chwałę Boga.

Ewangelia: W Ewangelii Jan Chrzciciel wzywa do nawrócenia, ponieważ bliskie jest Królestwo Boże. W jego odczuciu nadejście tego królestwa wiązało się z karą. Jeśli ktoś chciał uniknąć kary powinien rozpocząć nowe życie. Dopiero na drugim miejscu znajduje się wzmianka o przyśściu Pana. Wynika z tego, że przyszłe królestwo to Mesjasz, przychodzący w roli Sędziego. Groźnie więc wypada to pierwsze przedstawienie Mesjasza. Wszystko po to, aby ludzie się opamiętali i odmienionym życiem zaczęli się przygotowywać na nadejście Mesjasza.

xmp

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 11, 1-10

Przyjście Mesjasza, Króla sprawiedliwego

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził z pozorów ani wyrokował według pogłosek; raczej rozsądzi biednych sprawiedliwie i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego. Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniem łądźwi. Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z kozłębem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą pospótu i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedzia przestawać będą z sobą przyjaźnie, młode ich razem będą legały. Lew też jak wół będzie jadał słomę. Niemowlę igrzać będzie na gnieździe kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii. Zła czynić nie będą ani działać na zgubę po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepeniają morze. Owego dnia to się stanie: Korzeń Jessego stać będzie in znak dla narodów. Do niego ludy przyjdą po radę, i sławne będzie miejsce jego spoczynku.

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPORSYJNY**

Ps 72 (71), 1b-2. 7-8. 12-13. 17 (R.: por. 7)

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie.

Boże, przekaz Twój sąd królowi, *
a Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu.
aby Twoim ludem rządził sprawiedliwie *
i ubogimi według prawa.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie.

Za dni jego zakwitnie sprawiedliwość *
i wielki pokój, zanim księżyc zgaśnie.
Będzie panował od morza do morza, *
od Rzeki aż po krańce ziemi.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie.

Wyzwoli bowiem biedaka, który go wzywa, *
i ubogiego, który nie ma opieki.
Zmiłuj się nad biednym i ubogim, *
nędzarza ocali od śmierci.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie.

Niech jego imię trwa na wieki, *
jak długo świeci słońce, niech trwa jego imię.
Niech jego imieniem wzajemnie się błogosławia, *
niech wszystkie narody życzą mu szczęścia.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie.**DRUGIE CZYTANIE**

Rz 15, 4-9

Chrystus zbawia wszystkich ludzi

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: To, co niegdyś zostało napisane, napisane zostało także dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję. A Bóg, który daje cierpliwość i pociesze, niech sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie i zgodnie jednymi ustami wielbili Boga i ojca Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Dlatego przygarniajcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was – ku chwale Boga. Albowiem Chrystus – powiadam – stał się sługą obrzezanych dla ukazania wierności Boga i potwierdzenia przez to obietnic danych ojcom oraz po to, żeby poganie za okazane sobie miłosierdzie uwielbili Boga, jak napisano: «Dlatego oddawać Ci będę cześć między

poganami i śpiewać imieniu Twojemu».

Oto Słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIA**

Łk 3, 4c. 6

Alleluja, alleluja, alleluja.

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

Alleluja, alleluja, alleluja.**EWANGELIA**

Mt 3, 1-12

Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

W owym czasie pojawił się Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: «Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie». Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, dla Niego prostujcie ścieżki!» Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem były szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. A gdy widział, że przychodziło do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: „Abrahama mamy za ojca”, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera jest przyłożona do korzenia drzew. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, zostanie wycięte i wrzucone w ogień. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma on wiejadło w rękę i oczyści swój omłot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Amen: Pierwsze grudniowe spotkanie rozpoczęliśmy Mszą Świętą w kościele. Ksiądz podczas kazania zainspirował nas do dobrego przeżycia Adwentu. Następnie udaliśmy się do salki, gdzie przy muzyce świątecznej malowaliśmy oryginalne bombki oraz tworzyliśmy piękne kartki świąteczne techniką scrapbookingu. Był to piękny czas integracji, pełen twórczości, radości i rozmów.

DA: W ostatni wtorek spotkania rozpoczęliśmy wspólną Mszą Świętą, będącą centrum naszego dnia. Był to czas modlitwy i zawierzenia Panu Bogu naszych codziennych spraw. Po Eucharystii przeszliśmy do rozważania Pisma Świętego. W mniejszych grupach pochyliliśmy się nad fragmentem z Ewangelii Św. Jana (J 1, 1-18). Każda z grup dzieliła się tym, co szczególnie poruszyło uczestników: słowami, które zapadły w serce oraz odkryciami dotyczącymi działania Boga poprzez Słowo, które do nas kieruje. Spotkanie zakończyliśmy wspólną modlitwą, prosząc o światło i siłę do życia Ewangelią.

WM: Jak w każdy pierwszy wtorek miesiąca, spotkanie rozpoczęliśmy Mszą Świętą. Modliliśmy się w intencji naszych listopadowych i grudniowych solenizantów. Oczywiście nie obeszło się bez czegoś słodkiego w prezencie. Po mszy przeszliśmy do salki, gdzie rozpoczęliśmy luźną integrację. Rozmawialiśmy w planszówki i ping-ponga. Jak co tydzień, spotkanie zakończyliśmy wspólnym odśpiewaniem Apelu Jasnogórskiego i odmówieniem modlitwy Lux Cordis.

WMM: Ostatnie spotkanie rozpoczęliśmy grą planszową i oczywiście ciepłą herbatą. Po pierwszej godzinie gier zdecydowaliśmy się nieco inaczej spędzić dalszą część spotkania. Integrowaliśmy się razem śpiewając karaoke i wspólnie tańcząc układy taneczne. Po tak zabawnym, przyjemnym i wesółym wieczorze, zakończyliśmy nasz dzień, odśpiewując Apel Jasnogórski.

CZY WIESZ, ŻE...?

Czy wiesz, że... Wiejadło to rodzaj widlastej suflki używanej do podrzucania wymłóconego zboża, tak, aby wiatr oddzielił lżejsze plewy od cięższego ziarna. Następnie plewy były palone. To narzędzie było używane od starożytności, a w wielu regionach świata używane jest nawet do dziś.

ab, zg, zk, jp